

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: **P., spol. s r.o., H., P.**, IČO: X., s ustanoveným správcom konkurznej podstaty JUDr. T., CH., B., **o návrhu konkurzných veriteľov na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov** s bodom programu: návrh na ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty, na odvolanie konkurzných veriteľov: S., a. s., F., veriteľov 1 - 23 zast. Ing. M.M., veriteľov 24, 25, 26 zast. Ing. P.M. a za veriteľa 28 M.M., proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26.8.2009, č. k. 4K 262/99-2627, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 26.8.2009, č. k. 4K 262/99-2627 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e:

Napadnutým uznesením prvostupňový súd zamietol návrh na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov s návrhom programu schôdze veriteľov „Návrh na ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty - hlasovanie“.

Krajskému súdu v Bratislave bol dňa 17.08.2009 doručený návrh na zvolanie schôdze konkurzných veriteľov vo veci úpadcu P., č. k. 4K 262/99, ktorí podali konkurzní veritelia, ktorých súčet je uvedený v tomto odvolaní.

Krajský súd v Bratislave svojim uznesením, č. k. 4K 262/99-2625 zo dňa 26.08.2009 zvolal schôdzu konkurzných veriteľov v súlade s § 10 ods. 1 ZKV s tým, že do programu zaradil nasledovné body: - správa o doterajšej činnosti správcu konkurznej podstaty, návrh

na zmenu veriteľského výboru, hlasovanie nezaradil na rokovanie zvolanej schôdze konkurzných veriteľov, a to z dôvodu, že v konaní pod č. k. 2Obo 309/2006, ktorým uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 09.10.2006 a uznesenie zo dňa 16.11.2006 zrušil a vyslovil právny názor, že ustanoveného správcu nie je možné odvolať schôdzou veriteľov, iba výlučne pri naplnení zákonných predpokladov uvedených v § 8 ods. 5 ZKV.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 09.10.2006 zvolal schôdzu veriteľov na deň 07.12.2006 o 10.00 hod. s tým, že predmetom rokovania je: správa o činnosti správcu, opakovanú schôdzu konkurzných veriteľov s rovnakým bodom programu. Svoj návrh odôvodnil tým, že sú splnené všetky podmienky uvedené v § 10 ods. 1 ZKV, proti tomuto uzneseniu nepripustil odvolanie. Schôdza veriteľov, zvolaná na deň 07.12.2006 o 10.00 hod., bola zrušená z dôvodu podanej námietky zaujatosti na zákonného sudcu, rovnako súd proti tomuto uzneseniu nepripustil odvolanie.

Predmetné uznesenia boli napadnuté odvolaním, a to konkurzným veriteľom R.P., zast. JUDr. J.G., H.. Najvyšší súd SR predmetné rozhodnutia následne zrušil uznesením zo dňa 25.01.2007 v konaní pod č. k. 2Obo 309/2006. V odôvodnení tohto uznesenia Najvyšší súd SR uvádza, že pozbavenie správcu konkurznej podstaty jeho funkcie je upravené v § 8 ods. 5 ZKV, účinného do 01.08.2000 - zavedeného novelou zák. č. 328/2000 Z. z., pričom uviedol, že ak má dôjsť k výmene správcu na základe rozhodnutia schôdze veriteľov, súd musí zachovať postup podľa cit. ustanovenia, teda doterajšieho správcu pozbaviť funkcie, ale len vtedy, ak si neplní úlohy. Najvyšší súd SR zároveň uviedol, že nie je v právomoci konkurzných veriteľov o výmene rozhodovať, ale tak môže urobiť len súd. Konkurzný spis má vyše 1 600 listov a zmena konkurzného správcu by bola nežiaducim zásahom do konkurzného konania a došlo by k ďalším prietahom. Konkurz nemôže riadiť správca konkurznej podstaty a už nie konkurzní veritelia, všetci zainteresovaní sú povinní sa riadiť zákonom. Podľa názoru Najvyššieho súdu SR v tejto veci procesné ustanovenia, má sa na mysli uznesenia tunajšieho súdu, ktorými bola zvolaná schôdza veriteľov, aj s obsahom bodu rokovania o výmene doterajšieho správcu konkurznej podstaty, sú neúčinné a nemali byť vôbec vynesené. Krajský súd v Bratislave sa preto pri svojom rozhodovaní o tom, či zaradí alebo nezaradí na program rokovania zvolanej schôdze veriteľov aj bod, ktorého obsahom je návrh na ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty do funkcie, riadil vydaným uznesením Najvyššieho súdu SR pod č. k. 2Obo 309/2006 zo dňa 25.01.2007, ktorým Najvyšší súd SR vyslovil právny záver o neprípustnosti takéhoto bodu na zvolanú schôdzu veriteľov v kontexte rozhodnutia tunajšieho súdu zo dňa 09.10.2006 a 16.11.2006.

V dôsledku oboznámenia sa s obsahom predmetného rozhodnutia preto Krajský súd v Bratislave konštatoval, že právny názor vyslovený súdom vyššej inštancie je pre rozhodovaciu činnosť záväzný, preto vydal uznesenie, ktorým zamietá bod programu zvolanej schôdze na ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty - hlasovanie. Súd konštatuje, že svoj postup v danom prípade odôvodňuje právnym názorom Najvyššieho súdu SR.

Proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 26.8.2009, č. k. 4K 262/99-2627 podali odvolanie konkurzní veritelia a F.. Navrhli odvolaciemu - Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky toto uznesenie zrušiť a vrátiť konkurznému súdu na ďalšie konanie s tým, aby konkurzný súd určil nový termín schôdze konkurzných veriteľov, doterajšieho správcu podstaty JUDr. T. odvolal a do programu schôdze zaradil aj menovanie nového správcu konkurznej podstaty. Napadnutým uznesením, ktoré bolo zverejnené v obchodnom vestníku dňa 2.9.2009, konkurzný súd zamietol návrh programu schôdze veriteľov - „Návrh na ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty - hlasovanie“.

Ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty - hlasovanie nezaradil na rokovanie zvolanej schôdze konkurzných veriteľov, a to z dôvodu, že Najvyšší súd SR v konkurznej veci uvedeného úpadcu vydal dňa 25.1.2007 uznesenie v konaní pod č. k. 2Obo 309/2006, ktorým uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 9.10.2006 a uznesenie zo dňa 16.11.2006 zrušil a vyslovil právny názor, že ustanoveného správcu nie je možné odvolať schôdzou veriteľov, iba výlučne pri naplnení zákonných predpokladov uvedených v § 8 ods. 5 ZKV.

Neprotivili sa tomuto záveru odvolacieho súdu, ale naopak podmienky pre odvolanie správcu podstaty JUDr. T. nastali a tým, že v incidenčnej žalobe o určenie neplatnosti právnych úkonov, prípadne o ich neúčinnosti voči konkurzným veriteľom, vedenej odvolacím súdom aj dovolacím súdom a v poslednom rozhodnutí bola vrátená Krajskému súdu, nič v nej nebolo urobené. Správca v tomto konaní bol úspešný a do konkurznej podstaty bol zapísaný majetok v hodnote 371 mil. Sk (12 314 943,90 Eur) a tým aj konkurzní veritelia budú z tohto majetku uspokojení - list zo dňa 18.12.2004 v prílohe č. 0.1. Správca konkurznej podstaty sa však zachoval vierolomne voči svojmu postaveniu správcu, ale navyše uznal za výlučného vlastníka spoločnosť P.B., pričom tejto spoločnosti odovzdal aj budovy, ktoré vždy patrili správcovi a nikdy neboli založené a ani nespádali do zabezpečovacieho prevodu práva, prílohy č. 3 a 4. Incidenčnú žalobu zobral späť a konanie žiadal zastaviť. Urobiť tak nesmel, pretože on nie je účastníkom konania, ale správcom konkurznej podstaty a ZKV upravuje jeho postavenie, aj pokiaľ ide o prenesené práva úpadcu. Medzi tie nepatrí vzatie žaloby späť bez ohľadu na postoj konkurzných veriteľov. Vyvodili z toho, že tak mohol urobiť len po

dohode so žalovaným, bez účasti konkurzných veriteľov. Nasvedčuje tomu aj ďalšia okolnosť, a to tá, že si asi uvedomil svoj protizákonný postup a potom keď bolo podané odvolanie proti uzneseniu o zastavení konania (súd nemohol pripustiť späťvzatie) zaslal odvolateľovi výhražný list, v ktorom odvolateľ a nabádal, aby zbral odvolanie späť, lebo inak bude znášať neprimerané súdne trovy.

F. podal odvolanie proti uzneseniu sp. zn. 4K 262/99-2627 zo dňa 26.8.2009 Krajského súdu v Bratislave v celom rozsahu, pretože podľa jeho názoru rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Krajský súd v Bratislave v napadnutom uznesení uvádza, že dôvodom zamietnutia navrhovaného bodu programu je uznesenie Najvyššieho súdu SR, č. k. 2Obo 309/2006 zo dňa 25.1.2007, ktorým Najvyšší súd SR vyslovil právny názor o neprípustnosti takéhoto bodu na zvolanú schôdzu veriteľov, po podrobnom preskúmaní trpí viacerými vadami procesného charakteru a je aj zjavne nesprávne a zmätočné.

Zmätočnosť uznesenia Najvyššieho súdu SR F. vidí v tom, že v odvolacom konaní rozhodol naraz o dvoch uzneseniach konkurzného súdu. Konkurzný súd totiž najskôr uznesením 4K 262/99-1620 z 09.10.2006 rozhodol o zvolaní schôdze veriteľov, neskôr uznesením sp. zn. 4K 262/99-1651 zo dňa 16.11.2006 zrušil zvolanú schôdzu konkurzných veriteľov, ako aj opakovanú schôdzu konkurzných veriteľov.

Pokiaľ bol Najvyšší súd SR toho názoru, že schôdza veriteľov s navrhovaným programom schôdze nie je dôvodná a zrušil zvolanú schôdzu veriteľov, urobil tak nad rámec podaného odvolania. Uznesenie 4K 262/99-1620 z 09.10.2006 a uznesenie sp. zn. 4K 262/99-1651 zo dňa 16.11.2006 sú uzneseniami s protichodným rozhodnutím o veci, ktorej sa týkali a teda by jedno z nich malo byť správne a druhé nesprávne, jedno by malo zostať platné a jedno by malo byť zrušené, prípadne zmenené. To, že Najvyšší súd SR zrušil aj uznesenie sp. zn. 4K 262/99-1651 zo dňa 16.11.2006, ktorým bola zrušená schôdza veriteľov, ide proti názoru Najvyššieho súdu SR o tom, že sa schôdza konkurzných veriteľov s navrhovaným bodom programu nemala konať.

Konkurzný súd v napadnutom uznesení uviedol, že je viazaný právnym názorom vysloveným v uznesení Najvyššieho súdu SR, č. k. 2Obo 309/2006 zo dňa 25.1.2007. Poukázal na ustanovenie § 226 O.s.p., podľa ktorého ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že rozhodnutie odvolacieho súdu nie je záväzné pre súd prvého stupňa vo všetkých prípadoch, ale len vtedy, ak došlo k zrušeniu rozhodnutia a súčasne k vráteniu veci na ďalšie konanie, ale nikde neuvádza, že by

sa vec vracala na ďalšie konanie. V odôvodnení je len uvedené, že procesné uznesenia, keď aj sú neúčinné, odvolací súd zrušil, pretože nemali byť ani vynesené. Z uvedeného vyplýva, že úmyslom Najvyššieho súdu SR ani nebolo vrátiť vec na ďalšie konanie, ale účelom tohto rozhodnutia bolo výlučne zrušenie napadnutých uznesení. Toto tvrdenie potvrdzuje aj fakt, že konkurzný súd už vo veci ďalej nekonal.

Na základe týchto skutočností vyslovil záver, že právny názor vyslovený v uznesení Najvyššieho súdu SR, č. k. 2Obo 309/2006 zo dňa 25.1.2007 nie je záväzný pre konkurzný súd pri jeho rozhodovaní o programe schôdze veriteľov, pretože nie sú splnené podmienky vyžadované v ustanovení § 226 O.s.p.

Pri interpretácii uvedených ustanovení je potrebné vychádzať z toho, že cieľom konkurzu je dosiahnuť pomerné uspokojenie veriteľov z dlžníkovho majetku (§ 2 ods. 2 ZKV). Zákon zohľadňuje skutočnosť, že úpadkom dlžníka sú najviac ohrození jeho veritelia, preto dáva veriteľom možnosť vykonávať viaceré oprávnenia v priebehu konkurzného konania. Právo ustanoviť nového správcu konkurznej podstaty je jedným z najvýznamnejších spôsobov, ako môžu konkurzní veritelia chrániť v konkurznom konaní svoje majetkové záujmy. Tendencia chránenia práv konkurzných veriteľov sa v priebehu času posilňovala. Po dobu ustanovenia nového správcu výrazne zasiahla novela ZKV, a to zákon č. 238/2000 Z. z. Podľa dôvodovej správy je zámerom uvedenej novely ZKV posilniť ochranu konkurzných veriteľov pri uspokojovaní ich pohľadávok z majetku úpadcu, a to tým, že umožnila konkurzným veriteľom ustanoviť nového správcu aj hlasovaním a rozhodnutím na schôdzi veriteľov, čo do jej účinnosti nebolo možné.

Trend priznávania oprávnení konkurzným veriteľom za účelom ochrany ich záujmov je zreteľne čitateľný aj v stanovisku obchodného kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16.12.2005, sp. zn. Obpj 7/2005, ktoré sa zaoberalo rôznymi výkladmi ustanovenia § 8 ods. 5 ZKV. Kolégium Najvyššieho súdu došlo k záveru, že ak schôdza konkurzných veriteľov schváli nového správcu konkurznej podstaty zákonom zodpovedajúcim spôsobom, je konkurzný súd na schôdzi konkurzných veriteľov povinný uznesením tohto nového správcu ustanoviť do funkcie, a to bez skúmania dôvodov, ktoré konkurzných veriteľov k tomuto postupu viedli.

Vyslovený názor, že konkurzného správcu môže vymeniť len súd, a aj to len v prípade, ak si správca neplní úlohy (str. 4), je v príkrom rozpore tak so zákonom (§ 8 ods. 5, § 10 ods. 6 a § 10 ods. 7 ZKV), ako aj s judikatúrou a praxou slovenských súdov. Aktuálna právna úprava týkajúca sa výmeny správcu konkurznej podstaty, teda v znení zmien

zavedených novelami 238/2000 Z. z. a 646/2006 Z. z., ktorá sa v zmysle príslušných prechodných ustanovení vzťahuje aj na konkurzné konanie č. 4K 262/99, upravuje možnosti výmenu správcu súdom nasledovne:

- na návrh správcu z dôležitých dôvodov,
- aj bez návrhu, ak správca neplní riadne svoje povinnosti, alebo aj z iných dôležitých dôvodov,
- na základe rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov.

Ďalej F. uvádza, že v prípade výmeny správcu schôdzou veriteľov je súd povinný ustanoviť nového (§ 8 ods. 5 ZKV piata veta) bez skúmania dôvodov, na základe ktorých tak schôdza veriteľov rozhodla.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.S.P.) bez pojednávania prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolatelia domáhali preskúmania rozhodnutia (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 písm. c/ OSP), dospel k záveru, že odvolanie konkurzných veriteľov je podané právne dôvodne, prvostupňový súd nerozhodol vecne správne, preto jeho rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 221 ods. 1, písm. i/ ods. 2 O.s.p.).

Pomerne jednoduché napadnuté procesné uznesenie, podanie odvolaní proti nemu, otvorilo viac právnych otázok, v niektorých prípadoch javiacich sa úplne jasných a nesporných. Tieto podania boli takmer doslovne pojaté do tohto zrušujúceho uznesenia, aby tvorili komplexný celok a aby k otázkam tam nastoleným bolo možné zaujať komplexné právne stanovisko.

Nespokojnosť odvolávajúcich sa konkurzných veriteľov a námietky v odvolaní uvedené sú kvalifikované a právne dôvodné. Nie je rozhodujúce, koľkí konkurzní veritelia podali odvolanie, pretože ide o také spoločné práva, že rozhodnutie sa musí vzťahovať na všetkých účastníkov na jednej strane a kde platia úkony jedného z nich aj pre ostatných, hoci odvolanie podal len niektorý z účastníkov (§ 212 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Za kontroverznú otázku konkurzný súd stavia aj tzv. výmenu správcu konkurznej podstaty s tým, že sa riadi záväzným názorom odvolacieho súdu, ktorý bol vyslovený v jeho zrušujúcom uznesení z 25.1.2007, č. k. 2 Obo 309/2006. V dôsledku oboznámenia sa s obsahom predmetného rozhodnutia preto Krajský súd v Bratislave konštatoval, že právny názor vyslovený súdom vyššej inštancie je pre rozhodovaciu činnosť záväzný, preto vydal uznesenie, ktorým zamietla bod programu zvolanej schôdze na ustanovenie nového správcu konkurznej podstaty - hlasovanie. Súd konštatuje, že svoj postup v danom prípade odôvodňuje právnym názorom Najvyššieho súdu SR. Nehovorí o správnosti, či nesprávnosti

tohto právneho názoru, ale vychádza z jeho záväznosti. Kontroverznosť tohto právneho názoru spočíva v tom, či schôdza konkurzných veriteľov môže bezdôvodne vymeniť správcu, kdežto podľa názoru odvolacieho súdu (už skôr vysloveného) nemôže ho vymeniť. Takýto výklad (že môže vymeniť) ani z nie jednoznačnej citácie § 8 ods. 5 zák. č. 328/1991 Zb. nemožno vyvodiť. Pripomeňme si znenie citovaného ustanovenia:

„Z dôležitých dôvodov môže súd na návrh správcu zbaviť správcu funkcie. Súd aj bez návrhu zbaví správcu funkcie, ak správca neplní riadne svoje povinnosti alebo aj z iných dôležitých dôvodov. Ak súd zbaví správcu funkcie, ustanoví nového správcu. Súd ustanoví nového správcu podľa odseku 1 na základe rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov; funkcia doterajšieho správcu zaniká dňom rozhodnutia schôdze konkurzných veriteľov. Nového správcu súd ustanoví uznesením na schôdzi konkurzných veriteľov. Uznesenie súd doručí doterajšiemu správcovi, novému správcovi a zverejní ho na úradnej tabuli súdu a v Obchodnom vestníku. Účinky doteraz vykonaných právnych úkonov doterajšieho správcu zostávajú zachované. Zbavením funkcie nezaniká správcova zodpovednosť podľa odseku 2 za čas výkonu funkcie. Správca, ktorý bol zbavený funkcie, je povinný riadne informovať nového správcu a dať mu k dispozícii všetky doklady“.

Jedine prvá a druhá veta tohto ustanovenia hovorí o zbavení funkcie správcu podstaty jeho funkcie. Ďalšia veta hovorí o následkoch zbavenia funkcie a o ďalšom postupe súdu, **teda ak súd zbaví správcu funkcie, ustanoví (súd) nového správcu, pritom postupuje podľa odseku 1 (náhodným výberom), nie podľa svojvoľe konkurzných veriteľov. Časť citovaného ustanovenia dotýkajúca sa schôdze konkurzných veriteľov a právomoci tejto schôdze ohľadne výmeny správcu možno vyložiť len tak, že schôdza konkurzných veriteľov schváli alebo neschváli nového správcu, ak sú voči nemu výhrady.** Konkurzný súd zbavuje funkcie správcu aj ustanovuje nového správcu a v akom prípade a za akých podmienok k tomu môže dôjsť, stanoví zákon. Nijaký judikát ani vyslovený právny názor nemožno rešpektovať, ak je v zjavnom rozpore so zákonom. Podľa charakteru takého rozhodnutia, vždy ide o rozhodnutie vynášané „cum clausula rebus sic stantibus“ (vynášané na určitý stav a ak sa tento stav zmení, vynesenu nového rozhodnutia podľa nového stavu, v tej istej veci nebráni pôvodné rozhodnutie).

Prvostupňový súd napadnuté rozhodnutie ešte odôvodnil predchádzajúcim rozhodnutím odvolacieho súdu v jeho zrušujúcom uznesení z 25.1.2007, č. k. 2 Obo 309/2006. V dôsledku oboznámenia sa s obsahom predmetného rozhodnutia preto krajský súd vychádzal z viazanosti právnym názorom vysloveným v tomto zrušujúcom rozhodnutí (§ 226 O.s.p.). V podstate išlo o realizáciu výkladu ustanovenia o výmene správcu. Prvostupňový

postupoval správne, keď právny názor odvolacieho súdu rešpektoval, aj keď má voči nemu výhrady.

Na doplnenie právneho názoru odvolací súd dodáva, že vyhlásenie konkurzu, skúmanie podmienok, vedenie konkurzu až po jeho zánik, či zrušenie, bolo zákonom č. 328/1991 Zb. zverené v SR do kompetencie troch krajských súdov. Tým je zabezpečená kvalifikovaná odbornosť a dôslednosť pri realizácii konkurzu. Účastníci konkurzu (predovšetkým konkurzní veritelia) majú procesnú povinnosť účastníka konania stanoveného v ustanovení § 101 ods. 1 O.s.p. („Účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu“), pokiaľ ich postavenie nie je upravené ešte v ZKV. Tak isto aj osoby zúčastnené na konkurze (predovšetkým správca konkurznej podstaty) sa musí zo zákona riadiť pokynmi súdu a na jeho úkony uvedené v ZKV v niektorých prípadoch sa vyžaduje súhlas súdu. S konkurzom sú spravidla spojené obrovské peniaze a rovnako tomu zodpovedá aj záujem predovšetkým konkurzných veriteľov na realizácii konkurzu. Neuvedieme nič nové, že ako konkurzné súdy, tak aj zúčastnené osoby, predovšetkým správca podstaty, sú vystavené tomu zodpovedajúcemu tlaku, v ktorom sa využívajú rôzne právne fity a konkurzný sudca v konečnom štádiu to musí posudzovať. Z toho aj vyplýva, že aj postup súdu (či správcu podstaty) musí byť tvrdý a nekompromisný. Správcovi konkurznej podstaty (a odvolací súd aj konkurznému sudcovi) musí byť poskytnutá právna ochrana, predovšetkým aby neboli vystavení svojvôli hlavne niektorých konkurzných veriteľov (s rozhodujúcimi pohľadávkami), s následkom výmeny správcu. Správcovi, ak si plní svoje povinnosti, musí byť zabezpečená istota a nedostihnuteľnosť, prípadne nepostihnuteľnosť za jeho úkony spojené s výkonom správcovskej funkcie. Tak sa stalo aj v prípade právneho názoru vysloveného v uznesení Najvyššieho súdu SR, č. k. 2Obo 309/2006 zo dňa 25.1.2007. Správcovi podstaty bola týmto rozhodnutím poskytnutá právna ochrana a istota v jeho postupe, pokiaľ chceli tento postup zmariť.

V konaní správcu konkurznej podstaty (JUDr. T.) došlo k podstatnej kvalifikovanej zmene, a to v tom, že došlo k prepojeniu správcu podstaty so žalovanými v incidenčnom spore, vedenom na Krajskom súde Bratislava pod sp. zn. 76 Cb 309/99 v spojení s odvolacím konaním Najvyššieho súdu SR, hlavne jeho uznesením zo dňa 30.09.2004 pod č. k. 2 Obo 170/04-313. Tak ako uvedený incidenčný spor v odvolacom konaní, tak isto aj túto konkurznú vec v odvolacom konaní (4K 262/99) prejednáva senát v rovnakom zložení a veci priamo súvisia, pretože incidenčný spor je vyvolaný konkurzným

konaním. Správca podstaty dokonca odovzdal nehnuteľnosti patriace do podstaty žalovanému v 2/ rade v incidenčnom spore.

Správca konkurznej podstaty pri späťvzatí návrhu na vyslovenie právnej neúčinnosti právnych úkonov úpadcu dokonca vstúpil s protistranou do tajomných obchodných transakcii, zahalených obchodným tajomstvom, neodhaliteľným ani pred súdom (zrušujúce uznesenie v incidenčnom spore), pritom asi pozabudol, že bol menovaný verejnou funkciou správcu podstaty. Ďalej prekročil svoju právomoc, keď niektorých konkurzných veriteľov upozornil, že ak odvolanie proti uzneseniu v incidenčnom spore nezoberú späť, hrozí im, že budú znášať náhradu škôd vo výške cca 5 miliónov Eur. Toto upozornenie nielenže je nezmyselné, ale správca podstaty ním dal jasne najavo, že mu také rozhodnutie nevyhovuje.

Sú tu dôvody na odvolanie správcu a vymenovanie nového. Túto otázku by bol vyriešil odvolací súd, pokiaľ by to bolo v jeho právomoci.

Osobitne sa treba vyjadriť k odvolaniam konkurzných veriteľov: F. a S., a.s., s ich dvojtvárnosťou v tomto konkurznom konaní. Obidvaja odvolatelia, ako veritelia s podstatnými pohľadávkami vystupujú i v incidenčnom konaní ako vedľajší účastníci na strane odporcu.

Obidva subjekty sú kvalifikovane zastúpené (advokátom, JUDr. A.) a vyslovili aj súhlas so späťvzatím incidenčnej žaloby správcom podstaty. Nejasnosť právneho postavenia obidvoch odvolateľov spočíva v tom, že ich postoj je v súlade so záujmami odporcov, kdežto v tomto konaní opačne, proti týmto záujmom. V tomto konkurznom konaní odvolanie obidvaja podali s opačným záujmom, ako bol ich postoj v incidenčnom konaní, kde súhlasili so zastavením konania. V tomto konaní sa domáhajú, v súlade s tým, ako je rozhodnuté týmto uznesením, teda postupu, ktorý by viedol k výmene správcu podstaty a pokračovaniu v konkurze. Odvolania obidvoch odvolateľov majú rovnaký obsah. Občiansky súdny poriadok presne upravuje, aké náležitosti, aké dôvody majú opravné prostriedky obsahovať a povinnosťou týchto odvolateľov bolo sa tým riadiť. Účastníkovi totiž by malo byť jasné, čoho sa domáha a prečo, v čom napadnuté rozhodnutie nie je správne a tomu svoje podania prispôsobovať. Títo odvolatelia sa však dopustili iného pochybenia. Namiesto toho ku konaniu odvolacieho súdu a k jeho rozhodnutiu, ktorým sú viazaní, sa diletantsky vyjadrujú, diletantsky ho v inom odvolaní vykladajú a tak isto aj právne normy (§ 8 ods. 5 ZKV, § 226 O.s.p.), s jasným cieľom znížiť autoritu súdu a nabádaniu nerešpektovať súdne rozhodnutia, čo vedie k rozkladu súdnej moci a autority súdu. Je nad rámec tohto konania takým výkladom sa zaoberať (napr. rušenia rozhodnutia z dôvodu procesnej čistoty), keď je to

uvedené aj v rozhodnutí, ktorého sa dotýka, ale týchto odvolateľov odkázať na osobu práva znalú, vydiskutovať si tieto teoretické otázky a tomu prispôbiť svoje prejavy.

Za terajšieho stavu zákon pripúšťa zrušenie konkurzu, v ktorom nedošlo k potvrdeniu núteného vyrovnania na návrh úpadcu, ak všetci konkurzní veritelia vyjadrili svoj súhlas na listine s úradne overeným odpisom a ak s tým súhlasil správca (§ 44 ods. 1 písm. c/ ZKV).

Ako bolo uvedené, konkurz bol zverený súdu a súd nemôže ani nebude prispôbovať svoj postup niektorým osobám zúčastneným na konkurze a im vyhovujúcim výkladom.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 09. decembra 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová